

УЖГОРОД

Ми могли б говорити про історію, традиції, улюблені місця й усе те, з чим пов'язаний наш дім. Але цьогоріч День міста знову проходить у час війни...

УЖГОРОД ВІДЗНАЧИВ 1133-Ю РІЧНИЦЮ

У п'ятницю минулого тижня в обласній філармонії відбулося загальноміське Віче – згадали ужгородців, яких громада втратила від минулого Дня міста, і вшанували наших захисників.

В урочистостях взяли участь рідні загиблих Героїв, представники міської та обласної влади, військові, духовенства, делегації із угорських міст-побратимів Сомбатгей та Обуди – III району Будапешта. Захід розпочали із Державного Гімну України у виконанні академічного камерного хору «Кантус» під керівництвом художнього керівника та диригента, народного артиста України Еміла Сокача та хвилини мовчання за всіма загиблими в російсько-українській війні. Після цього нацгвардійці 26-го Закарпатського полку Національної гвардії України понесли корзину із квітами до

меморіалу загиблим захисникам України на Пагорбі Слави.

Під супровід академічного камерного оркестру під керівництвом Андрія Тазінгера у залі

переглянули відео, у якому згадали ужгородців, які загинули, захищаючи Україну.

«Зараз ми як ніколи розуміємо справжню цінність простих

речей – можливості жити вдома, працювати, будувати плани на майбутнє. Бо сьогодні, відзначаючи 1133 роки Ужгорода, ми проживаємо 1668-й день повномасштабної війни. Тому нині День міста для нас – передусім про цінність життя, про пам'ять і про людей, завдяки яким Ужгород має своє сьогодні і матиме своє завтра», – відзначив у своїй промові міський голова Богдан Андрій. Він наголосив, що вже п'ятий рік поспіль загальноміське Віче не є традиційним міським святкуванням: «Ми збираємося тут передусім для того, щоб назвати імена тих, завдяки кому Ужгород прокидається вранці, працює, навчає дітей, приймає гостей, допомагає армії й просто живе».

Цьогоріч звання «Почесний громадянин Ужгорода» посмертно присвоєно ще 94 Захисникам України. Від-

знаки Богдан Євстафійович вручив рідним Героїв.

«Ми пам'ятаємо всіх. Пам'ятаємо, кому завдячуємо можливістю сьогодні стояти тут, у цьому залі, говорити українською, обіймати своїх дітей, будувати плани. І наш обов'язок – допомагати тим, хто сьогодні продовжує їхню справу», – підкреслив керівник міста.

Додав, що цього року Ужгород уже спрямував понад 89 мільйонів гривень на потреби сил оборони. На найближчій сесії міської ради планується виділити ще 5 мільйонів гривень на підтримку Захисників.

Привітав учасників Віче і заступник голови Закарпатської ОВА Олександр Музиченко: «Ужгород – місто з унікальною понад тисячолітньою історією. Місто, яке розвивалося на перетині культур і кордонів, зберігаючи свою самобутність і водночас залишаючись відкритим до людей. Місто з особливим характером і людьми, які дають йому життя». Він також наголосив, що зараз, в умовах повномасштабної війни, Ужгород став домом для тисяч людей, які були змушені залишити свої оселі через російську агресію. Місто прийняло їх, а громада об'єдналася, щоб підтримати тих, хто потребував допомоги.

«Ужгород за ці понад тисячу років жив, розвивався, змінювався. Його творили покоління людей, які залишили свій слід у культурі, історії та житті нашого краю. Але сьогодні місто відзначає тих, хто за нього боровся, хто його захищав. Це нагороду надзвичайно важлива хвилина, важливий момент, коли місто зі своєю тисячолітньою історією усвідомлює важливість цієї жертви та цього внеску. І я сподіваюся, що прийдешні покоління пам'ятатимуть тих, хто віддав своє життя за нашу державу», – наголосив у своєму виступі перший заступник голови Закарпатської обласної ради Андрій Шекета.

Він також висловив вдячність родинам полеглих Героїв та побажав Ужгороду процвітання і миру.

За кожною з 94 відзначених цього року посмертно Почесних громадян – людина, родина, історія життя і ціна, яку вони заплатили за Україну.

1668-й день повномасштабної війни нагадує, якою непростотою є сьогоднішня реальність. Водночас Ужгород продовжує жити, працювати, допомагати війську та берегти пам'ять про тих, завдяки кому має можливість бути сьогодні.

Завершили загальноміське Віче «Молитвою за Україну».

Ця традиція триває багато років. У День Ужгорода тут просили для міста миру й добробуту, для України – перемоги, для наших захисників – сили та Божої опіки, а для кожної родини – спокою і добра.

ЗА НАШЕ МІСТО І ВСІХ ЙОГО ЛЮДЕЙ МОЛИЛИСЯ

у найстарішому храмі Ужгорода – Горянській ротонді

Минулої неділі до спільної молитви долучилися міський голова Богдан Андрій, заступниця міського голови Марія Бадида, ужгородці та гості міста.

Святову Літургію звершив настоятель храму отець Богдан Савула, закликавши громаду до єдності та щирої молитви.

А після Літургії у храмі молилися за тих, кого забрала війна,

– наших захисників і захисниць та мирних людей, які стали жертвами російської агресії.

Особливим музичним подарунком став духовний концерт Національного заслуженого

академічного Закарпатського народного хору під керівництвом заслуженої артистки України Наталії Петій-Потопчук.

У такі моменти особливо відчуваєш, наскільки багато для

кожного з нас означає рідне місто. Його вулиці, храми, люди, традиції, наша спільна пам'ять.

Нехай Господь береже наш Ужгород, наших захисників, кожну родину і нашу Україну.

ЯК РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ І ЛОГІСТИЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ МОЖЕ ПОСИЛИТИ ЕКОНОМІКУ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ

Перший Карпатський економічний форум, що відбувся на Івано-Франківщині, об'єднав майже 1400 учасників із 25 країн. До міжнародного діалогу долучилися представники урядів, регіонів і громад, бізнесу та міжнародних фінансових організацій.

У складі делегації Закарпаття, яку очолив керівник краю Мирослав Білецький, участь у форумі взяли представники 45 територіальних громад, семи великих підприємств регіону та депутати обласної ради. Місто Ужгород представляв заступник міського голови Михайло Маргіта.

Однією з ключових тем форуму стало те, як розвиток інфраструктури,

транспортних і логістичних зв'язків може посилити економіку Карпатського регіону та створити нові можливості для його громад.

Масштаб форуму показав і потенціал Карпатського макрорегіону для залучення інвестицій. Сформований за підсумками заходу інвестиційний портфель налічує 95 проєктів загальною вартістю понад 42,5 млрд євро. Вони стосуються енергетики,

промисловості, транспорту й логістики, інновацій, інфраструктури, агросектору та охорони здоров'я. 55 проєктів на суму близько 8 млрд євро стосуються української частини Карпатського регіону.

Президент України Володимир Зеленський, виступаючи на форумі, наголосив на значному потенціалі співпраці країн Карпатського регіону в оборонній, енергетичній та транспортній галузях. За

його словами, спільна робота в цих сферах має сприяти економічному зростанню, залученню інвестицій та створенню нових робочих місць.

Для Закарпаття, яке є одним із ключових транспортних і логістичних вузлів України на кордоні з Європейським Союзом, розвиток таких зв'язків безпосередньо пов'язаний із можливостями для громад і бізнесу.

174 УЖГОРОДСЬКІ УЧНІ ОТРИМАЛИ ГРОШОВІ ВІНАГОРОДИ

До Дня Ужгорода у місті урочисто відзначили школярів, які у 2025/2026 навчальному році здобули перемоги та призові місця на всеукраїнських олімпіадах, конкурсах-захисті Малої академії наук України, а також у мовно-літературних конкурсах імені Тараса Шевченка та Петра Яцика.

Цьогоріч відзнаки отримали 174 ужгородські учні. Серед них – 108 переможців і призерів МАН, 75 – предметних олімпіад, а також семеро фіналістів престижних мовних конкурсів. Оскільки деякі талановиті школярі вибороли нагороди одразу в кількох дисциплінах, загальна кількість здобутків виявилася ще більшою.

На сцені на площі Поштовій юних інтелектуалів привітали

міський голова Ужгорода Богдан Андрій, заступник міського голови Іван Завидняк та начальниця управління освіти Наталія Баранюк. Вони побажали дітям нових відкриттів, цікавих досліджень і подальших успіхів у навчанні, після чого вручили їм сертифікати на грошові винагороди. Залежно від етапу змагань та здобутого місця, розмір премій становить від 800 до 6000 гривень для учасників МАН, від 3000 до 6000

гривень для олімпіадників та від 4000 до 6000 гривень для переможців мовних конкурсів.

За кожним із цих результатів стоїть велика самостійна праця, допитливість, наполегливість і, звісно, щира підтримка вчителів та наставників. Досвід участі в олімпіадах і МАН дає школярам змогу не лише поглиблювати знання й працювати над власними дослідженнями, а й упевнено презентувати свої здобутки на всеукраїнському рівні.

УЖГОРОД ОТРИМАВ ГУМАНІТАРНУ ДОПОМОГУ ВІД ЧЕСЬКИХ ПАРТНЕРІВ

– повнопривідну снігоприбиральну комбіновану машину передали із Мораво-Сілезького краю.

Допомогу надали через благодійний фонд «ВІЗА», який очолює депутат Закарпатської обласної ради Володимир Чубірко, а вже звіди її спрямували громаді обласного центру. Депутат міської ради Георгій Шевчук із власної ініціативи привіз вантажний автомобіль TATRA 2003 року до Ужгорода з міста Острави.

Ця допомога неабияк полегшить роботу комунальному підприємству «КШЕП» й покращить ефективність обслуговування міста під час зимового періоду. Така підтримка є надзвичайно важливою для громади, особливо в умовах повномасштабної війни.

Ужгородська міська рада, міський голова Богдан Андрій вдячні чеським партнерам за підтримку нашого міста та його жителів.

ПОСИЛЕННЯ СПІВПРАЦІ У МЕДИЧНІЙ СФЕРІ, ЗОКРЕМА ПІДТРИМКУ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО НАПРЯМУ обговорили з німецькими партнерами

Делегація німецького міста Фюрт на чолі з мером Томасом Юнгом, яка днями перебувала в обласному центрі Закарпаття, відвідала Ужгородську міську багатопрофільну клінічну лікарню. Разом із німецькими партнерами медзаклад оглянули заступник міського голови Ужгорода Іван Завидняк, засновник ГО «Неємія» Ганс Гайдельбергер та керівниця ГО «Неємія» Тетяна Мачабелі.

Під час зустрічі говорили про посилення співпраці у медичній сфері, зокрема підтримку реабілітаційного напрямку.

Німецькі партнери ознайомилися з роботою кластерного закладу, поспілкувалися з керівником лікарні Олегом Голубом, медичними працівниками, відвідали реабілітаційне відділення. Від початку його роботи із вересня минулого року тут уже отримали допомогу 302 пацієнти, серед яких – поранені військовослужбовці.

Під час візиту визначили актуальні потреби лікарні та першочергові напрями, за якими можна розвивати подальшу співпрацю. Окремо обговорили можливості реалізації спільних проєктів і підтримки медичної галузі.

Практичним результатом домовленостей стане нова допомога від Фюрта. Німецькі партнери висловили готовність передати Ужгороду автомобілі, обладнані для перевезення людей з інвалідністю.

Співпраця між Ужгородом і Фюртом уже має конкретні результати. Раніше, як ми інформували, німецькі партнери передавали генератори для закладів освіти міста. Тепер сторони визначають нові напрями, де підтримка є найбільш необхідною.

Іван Завидняк подякував партнерам із Фюрта, а також засновнику та представникам ГО «Неємія» за посередність, відкритість до співпраці та готовність долучатися до підтримки медичної галузі Ужгорода.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

Майже два роки пошуків і надії: в Ужгороді 17 вересня поховали 41-річного солдата Артема Талаєва.

Артем Сергійович Талаєв народився 28 травня 1983 року в Ужгороді. Навчався у місцевих школах №№19 та 12. Після закінчення вступив до Ужгородського національного університету на факультет здоров'я та фізичного виховання. Також здобув післядипломну економічну освіту.

Працював у компаніях «Джейбіл», «Флекстронікс», «Солар Карпати». За словами рідних, Артем брався за роботу будь-якої складності, був стараним працівником.

У 2013 році створив сім'ю, народився син Ілля. Артем був надійною опорою для своєї родини. Відповідальним, добрим, люблячим батьком, чоловіком і сином, надійним й вірним другом. Людиною з великим серцем, світлою душею, з хорошим почуттям гумору – відгукуються про захисника всі, хто його знав.

Служив стрільцем-помічником гранатометника військової частини А4056. Два роки військовий вважався зниклим безвісти. На превеликий жаль, підтвердилася його загибель під час виконання бойового завдання 20 листопада 2024 року в н.п. Григорівка Покровського району Донецької області.

Чин похорону відбувся на набережній Незалежності. Провести захисника в останню путь прийшли рідні та друзі, побратими, однокласники, сусіди, колеги, військовослужбовці, міський голова Богдан Андрійович й небайдужі ужгородці.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України Михайла Драпатого – як знак глибокої вдячності за жертвне служіння Українському народові та самовідданий захист Батьківщини.

Після прощання жалобна хода вирушила до Пагорба Слави. Там Артема Талаєва поховали з усіма військовими почесностями.

У захисника залишилися мати, дружина, син, брат...
Вічна пам'ять і шана.

Повернувся «на щиті»: 21 вересня Ужгород попрощався зі ще одним Героєм – 24-річним солдатом Олегом Вороном.

Мама Олега чекала на його повернення 2 роки... Саме стільки військовий вважався зниклим безвісти.

Олег Іванович Ворон народився 16 лютого 2000 року в селі Шандровець Львівської області. Зроставав і проживав в Ужгороді. Навчався у місцевій школі №6 ім. Василя Степановича Гренджі-Донського. У 2019 році закінчив Природничо-гуманітарний фаховий коледж ДВНЗ «УжНУ», де здобув спеціальність «Технік-землевпорядник». Працював на «Новій пошті». Рідні розповідають, що Олег не був одруженим, але мріяв про створення власної сім'ї.

Олег Ворон був призваний на військову службу в 2024 році. Служив навідинником військової частини А4599. Мужньо виконавши військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність загинув 18 серпня 2024 року під час бойових дій поблизу н.п. Неліпівка Бахмутського району Донецької області.

Чин похорону відбувся на набережній Незалежності. Провести захисника в останню путь прийшли рідні, близькі, побратими, військовослужбовці, міський голова Богдан Андрійович, представники місцевої та обласної влади й небайдужі ужгородці.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України Михайла Драпатого – як знак глибокої вдячності за жертвне служіння Українському народові та самовідданий захист Батьківщини.

Після прощання жалобна хода вирушила до Пагорба Слави. Там Олега Ворона поховали з усіма військовими почесностями.

У захисника залишилися мати...
Вічна пам'ять і шана.

ДО УВАГИ! В Закарпатському окружному адміністративному суді на розгляді знаходиться справа за позовом Костака Юрія Вікторовича, Макарова Олександра Олександровича до Ужгородської міської ради, Управління архітектури та містобудування Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення Ужгородської міської ради від 22.12.2023 року № 1609 «Про затвердження містобудівної документації».

Підготовче судове засідання відбудеться 09.10.2026 року о 10 год. в приміщенні Закарпатського окружного адміністративного суду, що знаходиться за адресою 88017, Закарпатська область, м. Ужгород, пл. Б.Хмельницького, 21.

Реквізити пошуку рішення: https://rada-uzhgorod.gov.ua/rada_docs/show/%E2%84%961609-vid-22122023-pro-zatverdzhennia-mistobudivnoi-dokumentatsii

– делегації наших міст-побратимів Сомбатхея та Обуди – III району Будапешта. Разом з ужгородцями у загальноміському Віче взяли участь міський голова

Сомбатхея Ондраш Немень, його заступники Дьозо Ласло та Аттіла Горват, заступник міського голови Обуди Аттіла Забо та керівниця відділу зовнішніх зв'язків Сільвія Мештергазі.

ЛАУРЕАТИВ МІСЬКОЇ ПРЕМІЇ В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ І КРАЄЗНАВСТВА ІМЕНІ ПЕТРА СКУНЦЯ

нагородили на загальноміському Віче з нагоди 1133-ї річниці Ужгорода

Цьогоріч День Ужгорода став особливим і для трьох авторів, чії книги та мистецькі видання допомагають зберігати пам'ять про наш край, розповідати його історію та творити сучасну культуру.

Під час загальноміського Віче переможцям міської премії в галузі літератури і краєзнавства імені Петра Скунця вручив нагороди міський голова Богдан Андрійович.

Лауреатами стали: Петро Ходанич – у номінації «Художня література» за книгу «Жінка в зеленій сукні»;

Михайло Приймич – у номінації «Краєзнавча література» за книгу «Горянська ротонда»;

Тарас Данилич – у номінації «Альбомне видання» за альбом «Тарас Данилич: живопис, скульптура, графіка». Лауреат не зміг бути присутнім, нагороду міський голова вручив доньці автора Тетяні.

Кожен лауреат цьогоріч отримає 50 тисяч гривень.

Нагадаємо, міську премію імені Петра Скунця в Ужгороді

присуджують із 2017 року. Нею відзначають авторів за вагомий внесок у літературу, краєзнавство

ліній, активну творчу діяльність та збагачення духовної скарбниці громади Ужгорода нагородили

та збереження й популяризації культурної спадщини краю.

Також грамотою Ужгородської міської ради за значний особистий внесок у справу навчання і виховання підрастаючого поко-

учасника конкурсного відбору на здобуття міської премії імені Петра Скунця в галузі літератури та краєзнавства Яна Поханіча – письменника та педагога, автора книги «Другокласники у віршах».

ЗАБУДОВНИКАМ МІСТА НАГАДАЛИ ПРО НЕУХИЛЬНЕ ДОТРИМАННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬНИХ РОБІТ

В Ужгородській міській раді під головуванням міського голови Богдана Андрійова відбулася робоча зустріч із представниками будівельного бізнесу, які здійснюють свою діяльність на території міста.

Участь у ній взяли і представники Західного міжрегіонального управління Державної служби з питань праці, Національної поліції, а також працівники управління містобудування та архітектури.

Головною темою обговорення стало питання дотримання безпеки на будівельних майданчиках та виконання вимог законодавства в галузі охорони праці.

Під час зустрічі заступник начальника Західного міжрегіонального управління Державної служби з питань праці Віктор Погар наголосив, що протягом останніх декількох тижнів під час виконання будівельних робіт сталося три нещасні випадки зі смертельним наслідком із залученими

працівниками на будівельних майданчиках міста Ужгорода. Зазначені обставини потребують вжиття невідкладних спільних заходів реагування для забезпечення безпеки працівників та протидії виробничому травматизму.

Із метою запобігання подібним випадкам у майбутньому забудовникам міста нагадали про неухильне дотримання правил безпеки під час виконання будівельних робіт та належне оформлення трудових відносин із найманими працівниками.

Міський голови Богдан Андрійович звернувся до забудовників і наголосив, що вони повинні відповідально ставитися до виконання законодавчих вимог. Він висловив переконання у їхній високій свідомості, адже йдеться насамперед про безпеку людей.

За підсумками робочої зустрічі дійшли висновку про створення міжвідомчої комісії для проведення комплексних перевірок будівельних майданчиків міста щодо дотримання вимог законодавства про охорону праці та офіційного оформлення трудових відносин.

ПІДПРИЄМЦЯМ МІСТА ПОДЯКУВАЛИ ЗА РОБОТУ, СТВОРЕННЯ РОБОЧИХ МІСЦЬ, сплату податків та участь у житті громади

Напередодні Дня Ужгорода подяками міської ради відзначили підприємців, керівників підприємств та колективи місцевих закладів, які своєю щоденною працею розвивають місто, створюють робочі місця та долучаються до життя громади.

Серед відзначених – представники різних сфер бізнесу: керівники підприємств і торговельних мереж, закладів громадського харчування, медичних та ветеринарних установ, салонів і сервісних закладів, представники крафтового бізнесу та приватні підприємці.

Подяки міської ради отримали:

Мирослава Каламуняк – керівник ПрАТ «Ужгородська швейна фабрика»;
Костянтин Єфименко – керівник «Фармацевтичного заводу «Біофарма»;

Тетяна Макарова – керівник ТОВ «Аура»;
Василь Лизанець – приватний підприємець;
Мар'яна Пайда – керівник крафтової кав'ярні «На Кошицькій»;

Богдан Булеза – керівник «Медцентр «Плюс-Мед»;
Олександр Осад – керівник магазинів «Аура»;
Ольга Павленко – керівник

мережі салонів «Світ Оптики»;
Анатолій Кузьмін – керівник «Мелітопольського заводу авто-тракторних запчастин»;

Василь Дикий – керівник ветеринарної клініки «Цімбор»;
Крістіна Суворіна – керівник салону «Форма студія»;
Ірина Ірчак – керівник «Глобал Логістик Солюшнз»;
Юлія П'янова – керівник медичної косметології «Контур»;
Вадим Фомін – керівник мережі магазинів та бутиків «The Meat» та «The Fish».

Подяки також оголосили колективам ресторану «Viche», тандирного дому «Armenia», пабу «Дикий Захід», готельно-ресторанного комплексу «Old Continent» та ресторану «Chili».

Грамоту Ужгородської міської ради вручили керівниці дизайнерської студії Roksolana Novak Роксолані Новак.

Представникам бізнесу побажали стабільності, успішних проєктів, нових можливостей та подальшого розвитку.

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ З ПИТАНЬ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

відбулося в Ужгородській міській раді

Участь у ньому взяли міський голова Богдан Андріїв, його заступниця Марія Бадида, секретар міської ради Ігор Чорний, заступниця начальника Управління економічного розвитку міста Ужгородської міської ради Юліана Бокоч, члени Координаційної ради, представники структурних підрозділів міської ради та громадських організацій.

Одне із ключових – результати роботи комісії з розгляду питань щодо надання допомоги для вирішення житлового питання окремим категоріям внутрішньо переміщених осіб, які проживали на тимчасово окупованих територіях. Про роботу комісії поінформувала начальниця відділу по роботі з ВПО департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради Мар'яна Селеш.

Ідеться про державну програму, за якою ВПО з тимчасово окупованих територій, які мають статус учасника бойових дій або особи з інвалідністю внаслідок війни, можуть отримати житловий ваучер номіналом 2 млн грн для придбання житла, інвестування у його будівництво або використання коштів у межах іпотечного кредитування.

Право на участь у програмі мають особи, які одночасно:

- перебувають на обліку як ВПО;
- мають статус учасника бойових дій або особи з інвалідністю внаслідок війни;
- перемістилися з тимчасово окупованої території та мають відповідне підтвердження попереднього місця проживання;
- не мають іншого житла на підконтрольній Україні території, крім визначених законодавством винятків;
- раніше не отримували державної житлової допомоги та не мають чинних заяв за іншими відповідними житловими програмами.

Для підтвердження права на допомогу перевіряються, зокрема, відомості про особу, РНОКПП, статус УБД або особи з інвалідністю внаслідок війни, статус ВПО, зареєстроване та фактичне місце проживання, а також інформація про наявність житлової нерухомості на окупованих територіях та отримання іншої державної житлової підтримки.

Департамент соціальної політики Ужгородської міської ради наголошує: громадянам не потрібно звертатися до сторонніх осіб, передавати їм персональні дані, довідки, копії документів чи інші персональні дані на отримання житлового ваучера.

Заяви розглядаються виключно у встановленому державою порядку. Комісія проводить засідання відповідно до встановлених строків, подані заяви та необхідні відомості опрацьовуються членами комісії, а сторонні особи не можуть впливати на результат їх розгляду.

Подати заяву можна через офіційні державні сервіси, насамперед застосунок «Дія», а у передбачених законодавством випадках – через ЦНАП або нотаріуса. Якщо звернення подає уповноважений представник, його повноваження мають бути належним чином підтверджені.

Важливо також, що житловий ваучер для ВПО з ТОТ не є компенсацією за конкретне зруйноване або пошкоджене житло. Для участі у цій програмі не потрібно доводити факт руйнування житла на тимчасово окупованій території чи подавати документи про право власності на таке житло.

Під час засідання також зупинилися на результатах обмінного візиту Рад ВПО до Ужгорода. Посилення співпраці між громадами, обмін досвідом та успішними практиками підтримки ВПО, а також розвиток міжрегіональної взаємодії стали основними результатами візиту.

Начальник відділу цивільного захисту населення управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Володимир Кувик поінформовав учасників про стан готовності захисних споруд цивільного захисту на території Ужгородської міської територіальної громади та результати проведених обстежень.

Члени Координаційної ради також заслухали та затвердили звіт щодо проведення ретритів і денних літніх таборів для дітей та сімей із числа внутрішньо переміщених осіб у межах співпраці ГО «Карпатська агенція прав людини «Вестед» та ГО «Волелюбні».

Результати роботи презентували голова правління ГО «Карпатська агенція прав людини «Вестед», секретар Координаційної ради з питань ВПО в місті Ужгороді Марія Менджул та представниця ГО «Волелюбні», членкиня Координаційної ради Ганна Дем'ян.

Підсумовуючи засідання, учасники наголосили на важливості подальшої системної взаємодії органів місцевого самоврядування, громадських організацій та внутрішньо переміщених осіб задля оперативного реагування на потреби ВПО та створення дієвих умов для їхньої адаптації й інтеграції в Ужгородській громаді.

ЯК ЗМІНЮВАВСЯ ГРОМАДСЬКИЙ ТРАНСПОРТ МІСТА:

Історію громадського транспорту Ужгорода можна було не просто почути, а побачити зовсім по-новому.

про це говорили під час екскурсії в межах
Європейського тижня мобільності

Європейський тиждень мобільності – не лише про транспорт. Це про те, як зробити міський простір комфортнішим для всіх: пішоходів, велосипедистів і пасажирів громадського транспорту. Чим більше людей обирають такі способи пересування замість приватного авто, тим менше у місті заторів, хаотичного паркування, шуму й забруднення повітря. Бо громадський транспорт – це не лише про те, як дістатися з однієї точки міста в іншу. Це ще й про саме місто, його історію, людей і те, яким ми хочемо бачити Ужгород завтра.

Екскурсія з краєзнавицею та журналісткою Тетяною Літераті викликала неабиякий ажіотаж – до незвичного маршруту долучилися і ужгородці, і гості громади. Говорили про те, як у різні роки містом пересувалися люди, яким був громадський транспорт раніше і як він змінювався разом із самим Ужгородом.

А ще ця мандрівка в минуле стала хорошою нагодою подивитися на сьогодення без зайвої романтизації. Бо сучасні міські автобуси, у яких просторі салони, м'які сидіння, комфорт – це теж результат змін, які відбуваються просто зараз.

У КП «Ужгородський муніципальний транспорт» продовжують працювати над оновленням автобусного парку. І міська влада працює над тим, щоб сучасного, комфортного громадського транспорту в Ужгороді ставало дедалі більше, а ним користувалося якомога більше містян і гостей обласного центру.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ, ЯКИЙ ОБ'ЄДНАВ НА СЦЕНІ ЮНИХ І ДОРΟΣЛИХ ВИКОНАВЦІВ УЖГОРОДА,

відбувся на площі Поштовій з нагоди 1133-ї річниці першої писемної згадки про наше місто

Упродовж суботнього вечора змінювалися музика, танці й настрій програми: звучали народні та фольклорні композиції, сучасна хореографія змінювалася джазом, вокальними та інструментальними номерами, а виступи юних артистів доповнювали професійні колективи.

Своє мистецтво глядачам подарували творчі колективи та виконавці Ужгородського міського центру дозвілля-будинку – черлідінговий танцювальний колектив «Лідер-Денс» ліцею «Лідер», хореографічні колективи «Гармонія» та «Диво», ансамбль танцю «Веселка», народний ансамбль танцю «Джерела», угорський народний танцювальний колектив «Зіраті-Зефірчик» та фольклорний вокальний ансамбль «Рідна пісня».

Окремою частиною вечора стали виступи народного музичного гурту «Гудацька тайстра», народного фольклорно-етнографічного ансамблю «Ужгород», камерного хору «VUZH – Voices of Uzhгород», ансамблю скрипалів «Vio Line» та джазового квінтету «Men in Black». Завершувала концертну програму му-

зично-естрадна група «Con Brio».

До концерту долучилися учениці Ужгородської музичної школи №1 Корнелія Калинич, вихованці Ужгородської школи мистецтв. На сцені також виступили солісти Наталія Змушко та Анастасія Вишневська.

За кожним виступом – години занять і репетицій, хвилювання перед виходом на сцену та велика любов до

своєї справи. Через війну концертів і можливостей виступати стало значно менше, тому особливо цінно, що цього дня на одній сцені зібралися стільки талановитих ужгородців – дітей і дорослих. Саме вони творять сучасне культурне обличчя нашого міста.

Дякуємо всім артистам, викладачам, керівникам колективів, організаторам і глядачам за цей теплий вечір. І дякуємо нашим захисникам і захисницям, завдяки яким у нашому місті звучить музика, діти виходять на сцену, а ми можемо разом відзначати День Ужгорода.

Концерт організували комунальний заклад «Ужгородський міський центр дозвілля – будинок культури» й управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

ЖИВИМ ЗВУЧАННЯМ КЛАСИЧНОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ ПАТРІОТИЧНОЇ МУЗИКИ

до Дня Ужгорода наповнилася площа Поштова

Для містян виступив також естрадно-духовий оркестр Ужгородського музичного коледжу імені Децидєрія Задора під орудою заслуженого артиста України Ференца Томича. Знайомі мелодії у виконанні духових інструментів просто неба створили особливу атмосферу, дуже теплу й камерну. Послухати музику зібралися і постійні шанувальники колективу, і ті, хто просто проходив площею та зупинився біля сцени.

Естрадно-духовий оркестр має давню історію. Його було створено ще у 1948 році, а за майже вісім десятиліть колектив став одним із помітних осередків музичного життя Ужгорода. За цей час оркестр здобув численні відзнаки на всеукраїнських та міжнародних конкурсах, виступав у різних містах України та представляв Закарпаття за межами області.

Сьогодні традицію продовжують сту-

денти й викладачі коледжу. Сам навчальний заклад має давню музичну історію: у його стінах свого часу формувалися хор, симфонічний і духовий оркестри, оркестр народних інструментів та інші творчі колективи. Коледж і нині активно долучається до культурного життя Ужгорода та проводить музично-просвітницьку роботу для громади.

Тож святковий концерт на площі Поштовій став не просто музичним виступом, а ще однією можливістю почути наживо колектив із багаторічною історією та побачити, як музичні традиції Ужгорода продовжують звучати нині.

У НЕДІЛЮ ПЛОЩА ПОШТОВА В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ЗАКАРПАТТЯ ЗНОВУ ЗАЗВУЧАЛА МУЗИКОЮ

А гарний настрій створювали ті, хто найкраще вміє говорити зі сцени без зайвих слів – юні танцівники та вихованці мистецьких колективів.

Концертна програма з нагоди 1133-ї річниці Ужгорода об'єднала на одній сцені талановитих учасників із різних закладів культури й творчих студій. Для глядачів підготували танцювальні номери, сучасні постановки та виступи, у яких було багато енергії, руху й ширих емоцій.

Свої програми представили Дитяча академія танцю «Джерельця Карпат», Академія культури і мистецтв, Закарпатський обласний центр дитячої та юнацької творчості «ПАДІЮН» та Студія сучасного танцю «Бліц».

Юні артисти наповнили центр міста музикою й танцем, а глядачі підтримували їх оплесками. Цей концерт став частиною програми до Дня Ужгорода – з тією атмосферою, яку створюють люди, сцена і жива творчість.

• • •

Для ужгородців та гостей міста виступили також «Рокаш» та «Анця» з оркестром під керівництвом диригентки Вікторії Свалявчик-Цанько: на площі Поштовій у День міста відбувся концерт «Симфонія закарпатського драйву». Закарпатський драйв, музика і свій особливий настрій – так цього дня звучав обласний центр.

Звичний для гуртів драйв зазвучав зовсім по-новому – у великому симфонічному звучанні. Знайомі пісні отримали нові музичні барви, а поєднання сучасної закарпатської музики з оркестром створило справді особливу атмосферу вечора.

Знайомі мелодії, живий звук, закар-

патський характер і багато ширих емоцій – площа співала разом із музикантами, а вечір отримав саме той настрій, заради якого хочеться бути разом.

• • •

Недільного вечора на площі Поштовій було багато знайомих пісень, які співали разом із народною артисткою України Катериною Бужинською.

Вона привітала Ужгород із 1133-ю

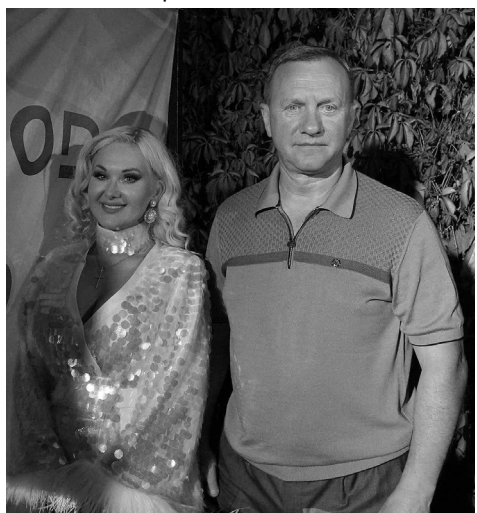
річницею і окремо сказала те, що сьогодні особливо відчувається: за роки великої війни наше місто стало домом для тисяч людей, які були змушені залишити свої домівки. І сьогодні вони вже також частина нашої громади.

Для всіх цього вечора звучали улюблені пісні Катерини Бужинської. Співали разом, підтанцювали, зустрічали знайомі мелодії оплесками. Просто на кілька годин

дозволили собі бути разом і відчувати, що життя триває.

До людей на площі звернувся і міський голова Богдан Андрійв. Найперше подякував нашим захисникам і захисницям – саме завдяки їм Ужгород може відзначати свою 1133-тю річницю.

Подякував усім, хто долучився до підготовки святкових заходів, – організаторам, артистам, працівникам міських служб, усім, хто зробив цей день для міста особливим. Окремо – Катерині Бужинській за тепле пісенне вітання Ужгорода.

І побажав того, чого найбільше хочеться всім нам: перемоги Україні, миру і можливості зустрічати наступні Дні Ужгорода вже без війни.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ ТА БУДИНОК АДВОКАТА АЛАДАРА БАРТАКОВИЧА

Цей будинок в Ужгороді знають усі, от лише з прізвищем Бартакович його зовсім не асоціюють. Тепер у цих стінах реєструють шлюби, або, якщо романтично це назвати, народжуються сім'ї. В принципі, не найгірше продовження історії адвокатської контори міського прокурора Аладара Бартаковича, котрому і належала до кінця Другої світової війни будівля РАЦСу на набережній Незалежності. До речі, ужгородський міський відділ державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Закарпатській області офіційно зареєстрований на вулиці Небесної сотні (колишньої Уральської), 5 – саме звідти, зі заднього входу, і заходили в міжвоєнні часи відвідувачі до адвокатської контори Бартаковича.

Аладар Бартакович був дуже відомою в Ужгороді людиною. Він народився у 1886 році у словацькому містечку Пуканец (словацькою – Pukanec, угорською – Bakabánya) в сім'ї вчителя Андора Бартаковича. Гімназію закінчив в угорському місті Егері, після чого навчався у Будапештському університеті, ставши у 1909-му JUDr. Аладаром Бартаковичем, тобто отримавши докторську ступінь. Ще двома роками раніше Аладар почав адвокатську діяльність, підпрацьовуючи в адвокатській конторі. На жаль, невідомо, було це в Будапешті, Егері чи Ужгороді, куди переїхала сім'я Аладара.

Аладар Бартакович був дуже відомою в Ужгороді людиною. Він народився у 1886 році у словацькому містечку Пуканец (словацькою – Pukanec, угорською – Bakabánya) в сім'ї вчителя Андора Бартаковича. Гімназію закінчив в угорському місті Егері, після чого навчався у Будапештському університеті, ставши у 1909-му JUDr. Аладаром Бартаковичем, тобто отримавши докторську ступінь. Ще двома роками раніше Аладар почав адвокатську діяльність, підпрацьовуючи в адвокатській конторі. На жаль, невідомо, було це в Будапешті, Егері чи Ужгороді, куди переїхала сім'я Аладара.

Висновок про те, що батьки молодого адвоката на початку XX століття проживали тут, можна зробити з повідомлення про смерть його матері Берти Бартакович (у дівочтві – Ванічек). Дружина вчителя і директора (на жаль, не знаємо, якого навчального закладу) Андора Бартаковича Берта померла на 53-му році життя в Ужгороді, була відспівана в ужгородському римо-католицькому храмі й похована 8 липня 1914 року на Кальварії. З цього повідомлення, яке зберігається в Угорському національному архіві, також зрозуміло, що в Андора та Берти Бартаковичів було двоє дітей: син Аладар та донька Берта.

Ми не знаємо, чому Бартаковичі переїхали до Ужгорода та якого саме року це було. На час смерті своєї матері 28-річний Аладар вже мав прекрасну освіту, працював юристом у міській управі Ужгорода, був одружений і навіть мав сина. Одружився він, до слова, ще у 1913-му році з 12-річною Йоланкою Сабо. Нині важко собі уявити, якою могла бути причина того, що батько цієї майже дитини, колишній високопосадовець Угорської державної залізниці з давнього роду немешів Лайош Сабо так рано віддав свою доньку Йолану заміж за 27-річного Аладара Бартаковича. Було це кохання чи розрахунок – невідомо. Як не знаємо ми і того, як познайомився молодий юрист Бартакович з поважною сім'єю Сабо, яка завжди зазначала перед своїм прізвищем немеську приналежність до угорського села Felsőbér (Felsőbér), яке тепер є австрійським містечком Oberwart на кордоні з Угорщиною.

З архівних газет відомо, що заручилася пара ще в 1912-му, коли Йоланці й узагалі було всього 11 років. Через рік вони побралися, осели-

лися в Ужгороді, а в 1914-му 13-річна Йолана вже стала мамою, народивши сина Аладара. Того ж року почалася Перша світова війна, на яку призвали і Аладара Бартаковича. У книзі «Ungvár és Ungvármegye» за 1940 рік зазначено, що на війні Бартакович потрапив у російський полон, з якого зумів утекти додому у 1918-му. Незабаром після його повернення до Ужгорода Йолана завагітніла вдруге, народивши у 1919-му другого сина Ласло (в чеських документах його записували Ладіславом).

Подальші згадки про Аладара Бартакович вдалося знайти лише у 1921 році. Саме тоді його прийняли на роботу юристом до міської управи вже чехословацького столичного міста Ужгорода. Мабуть, зарекомендував він себе дуже добре та й досвід роботи у міській управі вже мав, бо вже за рік, у 1922-му, Аладара призначили головним прокурором міста. Варто зазначити, що в ті роки функції міського прокурора трохи відрізнялися від прийнятих нині. Прокуратура не була окремою установою, а міський прокурор виконував радше функції сучасного керівника юридичного відділу. При цьому, працюючи головним міським прокурором, Аладар Бартакович примудрявся мати ще й власну адвокатську контору, яка в різні роки працювала в різних кутках міста. Так, в адресній книзі за 1924 рік є інформація, що адвокат Бартакович приймав клієнтів на вулиці Радванській (нині – Мукачівська), 23, потім мав контору на вулиці Лучкая, 1, на площі Корятовича, 19, у 1930-х роках працював на вулиці Ракоці (нині – А. Волошина), 14, а тоді обладнав контору у своєму будинку на набережній.

Таке поєднання державної служби та приватної практики зрештою призвело до конфлікту в міській управі. Державний архів Закарпатської області серед інших документів управи зберігає й особову справу головного прокурора Аладара Бартаковича. З неї можна побачити, що у 1926 році президіум політичного управління Підкарпатської Русі звернув увагу на те, що Аладар Бартакович буває у своєму робочому кабінеті (двері № 8 в будівлі на вулиці Фірцака, 1 – тепер це приміщення Торговельно-економічного коледжу на початку вулиці Капітульної) лише кілька годин на день і попросив Ужгородську поліційну дирекцію з'ясувати, чи виконує прокурор

належним чином свої обов'язки. Поліція відповідала: мовляв, головний прокурор Аладар Бартакович справді працює у своєму робочому кабінеті всього годину на день, а весь інший час займається приватною практикою, має з др. Гамошем вельми успішну адвокатську контору на площі Корятовича. При цьому в міській управі за Бартаковича заступилися, пояснивши, що головний прокурор справді не має багато роботи, і цю посаду взагалі хочуть реформувати.

Зрештою так і сталося. У 1927 році посаду головного прокурора міста ліквідували, натомість Аладару Бартаковичу запропонували працювати за контрактом правничим радником та адвокатом міської управи. Хоча до того президіум політичного управління Підкарпатської Русі натякав на невідповідність Бартаковича своїй високій посаді через проугорські симпатії, міська управа запросила на місце правничого радника саме його, пояснивши це тим, що Аладар Бартакович, як колишній прокурор, прекрасно обізнаний з усіма справами міста.

На своїй новій посаді Бартакович повинен був представляти місто в судах, надавати консультації всім працівникам міської управи в робочих питаннях особисто або у письмовому вигляді, складати угоди, в яких управа виступатиме однією зі сторін, вирішувати юридичні питання міської лікарні. За це він щомісяця мав отримувати від управи 1500 Кч. – доволі велику на той час суму. Разом із тим цей контракт дозволяв Бартаковичу працювати віддалено, тобто вести справи міста він міг і з кабінету своєї приватної контори. Спершу контракт з ним управа заключила до 1933 року, потім його продовжили ще на 5 років.

Десь тоді ж, орієнтовно на початку 1930-х років сім'я Аладара Бартаковича переїхала до свого родинного будинку на набережній Рошковича. Нині будівля РАЦСу – чи не єдина, про яку немає відомостей навіть в архіві КП «Архітектурно-планувальне бюро м Ужгорода» (колишнього БТІ). У цьому архіві зберігаються дані про всі будівлі Ужгорода, починаючи від 1946 року, і в тих перших документах кінця 1940-х часто можна зустріти інформацію про довоєнних власників і рік спорудження будинків. Однак у справі РАЦСу відомості тих років просто відсутні, немає інформації і про

за 1930-ті роки. Саме тоді Бартакович брав участь у різних виставках і навіть отримував за своє вино відзнаки. Власне, тут варто додати до його занять і членство у міській раді, де він багато років був представлений як депутат.

У 1939 році Аладар Бартакович склав присягу державного службовця Угорського королівства і був призначений головним юристом і міським аудитором уже угорського Ужгорода. Він увійшов до «Угорської національної партії» (MNP), був учасником міського хору та членом адвокатської комори. А вже через рік у сім'ї поважного юриста сталася біда – померла його дружина Йолана. Від старших ужгородців нам доводилося чути історію про те, що Йолана Бартакович покінула життя самогубством, не змирившись із подружньою зрадою свого чоловіка. Однак у місцевих газетах за 1940-ий рік повідомлялося, що дружина адвоката померла після операції в будапештській клініці. Чоловік та сини поховали її на горі Кальварії, встановивши на могилі один із найбільших і найкрасивіших надгробків, які є на цьому старовинному кладовищі.

Подальша доля цієї сім'ї залишається невідомою. Ми не знайшли відомостей про жодного з трьох юристів Бартаковичів (обидва сини Аладара теж працювали у цій сфері) ані в документах і газетах воєнних часів, ані після її завершення. Можемо припустити, що під час Другої світової війни сім'я покинула Ужгород, залишивши свій родинний дім. Одразу після того, як до міста у 1944 році зайшла радянська армія, порожню віллу зайняло військове та партійне керівництво. З 1948 року там проживав секретар ЦК Комуністичної партії Закарпатської України Самуїл Вайс. Його онук Йосеф Загор добре пам'ятає будинок, бо теж проживав у ньому з батьками. Кілька років тому він розповідав, що будинок був гарний і світлий, майже без меблів (невідомо, чи їх вивіз ще Бартакович, чи забрали після війни). У саду вже тоді росли кілька магнолій, які навесні рясно цвіли білим та рожевим цвітом. Напівпідвальне приміщення, де нині працює кафе, теж було придатним для проживання, там були кухня та дві кімнати, де, ймовірно, могла жити прислуга. У будинку був гарний камін (він зберігся досі), на другому поверсі з великої кімнати можна було вийти на балкон. Сліди

Набережна Рошковича, третій ліворуч – будинок Аладара Бартаковича

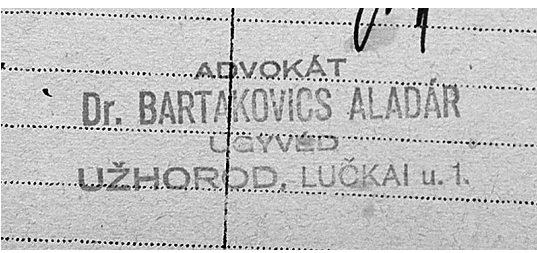
рік зведення. Тож наразі ми не маємо перевірених даних стосовно того, чи побудували Бартаковичі цей будинок, чи купили його вже готовим від інших власників, і коли це було. Достеменно відомо лише те, що у 1936-му вони вже у ньому проживали – саме набережна Рошковича, 18 вказана, як їхня адреса у тогорічному списку виборців. В особовій справі Аладара Бартаковича також є документ за 1937 рік, в якому він відмовляється від доплат за виховання сина Ладіслава, який закінчив навчання у Карловому університеті і став доктором права. Там же зазначено, що сім'я Бартаковича вже протягом 40 років постійно проживає в Ужгороді, володіє тут родинним домом та 2 гольдами винниць (тобто приблизно гектаром винограду). Те, що окрім роботи в міській управі та приватною адвокатською практикою Аладар Бартакович займався виноградарством, підтверджують і газетні публікації

тоді лише на горищі, де у дитинстві, граючись із хлопцями, Йосеф Загор знайшов величезну купу паперів. З тих документів і листів він і дізнався, що будинок раніше належав адвокату Бартаковичу.

Самуїл Вайс проживав у віллі на набережній до 1963 року. Цікаво, що весь цей час будинок партійного чиновника посилено охороняли, перед ним часто ходив туди-сюди міліціонер. В гостях у Вайсів часто бували відомі люди, високе керівництво області та країни. У 1960-х роках будинок перетворили на партійний готель, де зупинялися під час відряджень працівники комуністичної партії, а потім у його стіни перенесли РАЦС. Навіть уявити важко, скільки пар з тих пір одружили в колишніх кімнатах будинку адвоката Аладара Бартаковича. Та, мабуть, він був би задоволений, знаючи, скільки поцілунків та обіймів чи не щодня бачать ці стіни.

Тетяна ЛІТЕРАТИ

"Про Захід"

В УЖГОРОДІ НАБЛИЗИЛИСЯ ДО ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТУ ВІЙСЬКОВОГО МЕМОРІАЛУ В МІКРОРАЙОНІ ШАХТА

Тут поховані понад тисяча військових різних національностей, які загинули під час Першої світової війни та у міжвоєнний період.

Нещодавно в міській раді обговорили фінальні кроки та узгодили деталі подальших робіт. Проєкт облаштування меморіалу на місці закритого військового цвинтаря готували впродовж кількох років, однак його реалізацію спочатку призупинила пандемія коронавірусу, а згодом повномасштабна війна. Роботи вже перейшли до практичного етапу: на території днями розпочалися земляні роботи.

У зустрічі взяли участь міський голова Ужгорода Богдан Андрійв, заступниця міського голови Марія Бадида, представники Міністерства оборони Чеської Республіки Павел Філіпек та Павел Куглер, заступник аташе з питань оборони Посольства Чеської Республіки в Києві Мілош Бохонек, пред-

перехресні алеї центральну клумбу розміщення пілонів уздовж алеї принцип «пілон — дерево» у шахматному порядку Наприклад, навпроти чеських пілонів передбачено висадження лип.

ставник Міністерства внутрішніх справ Словацької Республіки Мартін Дробняк, депутат Закарпатської обласної ради, керівник благодійного фонду «ВІЗА» Володимир Чубірко. Під час зустрічі узгодили подальші кроки реалізації проєкту, зокрема деталі робіт, до співфінансування яких долучатиметься Ужгородська міська рада.

До обговорення долучилися також представники управління містобудування та архітектури, управління міжнародного співробітництва та інновацій і департаменту міської інфраструктури Ужгородської міської ради.

Проєкт починають реалізовувати за кошти Чеської Республіки, надалі до його фінансування планують долучити й інші країни, чий військовослужбовці поховані на цьому кладовищі.

Важливою частиною майбутнього меморіалу стане перший пілон, який присвятять полеглим українським військовим.

Простір має стати меморіалом пам'яті, поваги та усвідомлення спільної європейської історії.

КРАФТОВИЙ ЯРМАРОК ДО ДНЯ УЖГОРОДА ОБ'ЄДНАВ ВИРОБНИКІВ ІЗ РІЗНИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Цьогоріч ярмарок об'єднав десятки підприємців, ремісників і крафтовиків не лише із Закарпаття, а й з інших областей України. Свою продукцію 19 – 20 вересня представили майстри зі Львівщини, Івано-Франківщини, Волині, Київщини, Полтавщини, Харківщини, Дніпропетровщини, Запоріжжя та Луганщини.

На Набережній Незалежності можна було придбати локальні продукти, авторські вироби та сувеніри. Серед пропозицій – закарпатські та гуцульські сири, домашні копченості, мед і бджолопродукти, вина, сидр, чаї, пастила, зефір, крафтовий шоколад, полуниця в шоколаді, а також авторські напої.

Окрему частину присвятили народному мистецтву та сучасному ремеслу. Тут представили вишиванки, силянки, гердани, прикраси з натурального каміння та перлів, ляльки-мотанки, вироби з овчини, різьбле-

ний дерев'яний посуд, кераміку, шкіряні вироби, картини, панно, свічки та авторську парфумерію. Були й незвичайні пропозиції – зокрема 3D-друковані іграшки та фігурки військово-патріотичної тематики від ветеранського проєкту Art Veteran 3D. Також можна було побачити ексклюзивну серію свічок «Душа Ужгорода». У районі площі Поштової облаштували зону фудкорту та відпочинку. Тут готували вуличну їжу, страви на грилі, частували закарпатськими стравами, напоями та пряною кавою. Та головна мета ярмарку – підтримати українських захисників. Усі кошти, які міська рада отримала від участі підприємців у ярмарку, будуть спрямовані на потреби Збройних Сил України. Тож ярмарок – це можливість придбати щось смачне чи особливе, познайомитися з українськими виробниками, підтримати майстрів із різних куточків країни і водночас долучитися до допомоги нашої армії.

МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ЖІНОК, ЯКІ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ ТА ВИМУШЕНЕ ПЕРЕМІЩЕННЯ ВТРАТИЛИ РОБОТУ,

обговорили в обласному центрі

В Ужгородській міській раді відбулася зустріч у межах обмінного візиту «Роль недержавних організацій у підтримці жіночого лідерства та економічної незалежності жінок». Дводенний візит 17–18 вересня організувала ГО «ДЕСЯТЕ КВІТНЯ» у партнерстві з УВКБ ООН – Агентством ООН у справах біженців в Україні.

Учасність у зустрічі взяли міський голова Богдан Андрійв, заступниця міського голови Марія Бадида, секретар міської ради Ігор Чорний, заступниця начальника управління економічного розвитку міста – начальниця відділу інвестицій та взаємодії з фондами і благодійними організаціями Юліана Бокоч, представниці громадських організацій та Ради з питань внутрішньо переміщених осіб Ужгорода.

До міста приїхали 18 представниць громадських організацій із восьми областей Украї-

коло спілкування або джерела доходу. Йшлося про професійне навчання, працевлаштування, започаткування власної справи, участь жінок у громадському житті та прийнятті рішень.

Окрему увагу приділили співпраці міської влади, громадського сектору та Ради ВПО. Така взаємодія дозволяє краще визначати потреби внутрішньо переміщених людей, об'єднувати ресурси та спільно шукати рішення.

В Ужгороді при міській раді діє Рада з питань внутрішньо переміщених

ни – Дніпропетровської, Запорізької, Донецької, Кіровоградської, Одеської, Миколаївської, Херсонської та Харківської. Вони працюють, зокрема, з внутрішньо переміщеними особами та реалізують ініціативи у сфері жіночого лідерства.

Головною темою обміну досвідом стали можливості для жінок, які через війну та вимушене переміщення втратили роботу, звичне

осіб – консультативно-дорадчий орган, який забезпечує постійний діалог між ВПО, органами місцевого самоврядування та громадським сектором. Серед питань, які розглядаються, – житло, соціальний захист, права допомога та інтеграція ВПО в життя громади.

За даними на 4 лютого 2026 року, в Ужгороді було зареєстровано 28 984 внутрішньо переміщені особи, з них 18

525 – жінки. Серед ВПО – 7 878 дітей. Тож створення можливостей для професійної реалізації та економічної самостійності жінок залишається важливою складовою

підтримки родин, які облаштовують життя в Ужгороді. Серед прикладів такої взаємодії – співпраця міської ради з ВОНАхобом, представниці якого входять до складу Ради ВПО. Спільна робота спрямована, зокрема, на професійний розвиток жінок, їхнє працевлаштування та посилення економічної самостійності.

Учасники зустрічі також ознайомилися з досвідом ГО «Карпатська агенція прав людини «ВЕСТЕД» та роботою Коаліції «Закарпаття 1325». Обговорили практики, які можуть бути корисними для інших громад і сприяти розвитку міжрегіонального партнерства.

В Івано-Франківському міжрегіональному управлінні Міністерства юстиції України зареєстровані накази департаменту культури Закарпатської обласної державної адміністрації від 14.09.2026: № 257 „Про внесення змін до Положення про відкритий фестиваль сучасної української драматургії „Відгомін Вічності: українська класика сьогодні“, № 258 „Про внесення змін до Положення про міжнародний фестиваль театрів ляльок „Інтерлялька“.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 16 по 22 вересня ПІШЛИ З ЖИТТЯ 22 УЖГОРОДЦІВ:

Солонина Володимир Володимирович 1975 р.н.
Хасанова Емма Василівна 1939 р.н.
Сюч Олександр Анатолійович 1967 р.н.
Вірич Олександр Вікторович 1965 р.н.
Дуфинець Юрій Іржієвич 1960 р.н.
Талаєв Артем Сергійович 1983 р.н.
Сливканич Юрій Юрійович 1960 р.н.
Лашина Ніна Олександрівна 1943 р.н.
Василик Ігор Васильович 1953 р.н.
Кульнева Аза Іванівна 1946 р.н.
Баркоці Іван Іванович 1972 р.н.
Янцо Василь Іванович 1954 р.н.
Алмаші Віола Георгіївна 1939 р.н.
Ворон Олег Іванович 2000 р.н.
Овчиннікова Наталія Миколаївна 1951 р.н.
Сегедій Марія Юріївна 1959 р.н.
Тютюнник Клавдія Степанівна 1943 р.н.
Котлярова Галина Михайлівна 1947 р.н.
Козлова Марина Іванівна 1948 р.н.
Данацко Степан Степанович 1957 р.н.
Кость Іван Юрійович 1947 р.н.
Прокопець Катерина Аладарівна 1976 р.н.
ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ГОРОСКОП

ОВЕН

З'явиться шанс на самореалізацію – оточення гідно вас оцінить. Положення зірок підсилять вашу привабливість і збільшать зацікавлення протилежної статі вашою персоною. Якщо ви ще самотні, – любов наразі постукає у ваші двері.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень буде спокійним, без потрясінь. Ваш теперішній консерватизм дозволить позбутися матеріальних проблем. Це додасть сил для швидкої реалізації запланованого.

БЛИЗНЯТА

Доходи будуть нестабільними. Багато енергії піде на розв'язання важливих побутових і серйозних сімейних фінансових проблем. Намагайтесь утриматися від важливих рішень, особливо з далекосяжними наслідками.

РАК

Період виявиться набагато успішнішим і стабільнішим щодо фінансів, ніж попередні тижні. Потрібно приділити більше уваги здоров'ю.

ЛЕВ

Опинитесь в центрі подій. Залежність від роботи бентежитиме вас, але це компенсується чималими грошовими надходженнями, що зміцнить сімейний бюджет.

ДІВА

Розв'язання всіх проблем буде під силу. Емоційне напруження може спричинити загострення тоскунків. Не дратуйтеся через дрібниці у взаєминах із колегами і, тим більше, не ображайтеся на близьких.

ТЕРЕЗИ

Шукайте новий підхід до своїх проблем, прислухайтесь до мудрих порад близьких і досвідчених людей. Станете лідером – як серед колег, так і вдома.

СКОРПІОН

Поставтеся з належною серйозністю до справ, пов'язаних із кар'єрою. Не довіряйте компліментам і обіцянкам. У вихідні постарайтесь добре відпочити.

СТРЕЛЕЦЬ

Легко розстанетесь з усім застарілим та непотрібним. Через це не виключені сварки з близькими чи друзями. Не забувайте про обережність і компроміс.

КОЗОРІГ

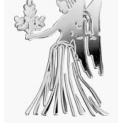
Посиляться уява і творчі здібності, що приведе до виникнення новаторських ідей. Відчуєте потужну дію реалізму, що допоможе вам міцніше стати на ноги.

ВОДОЛІЙ

Якщо ситуація на роботі нестабільна, саме тепер у вас з'явиться можливість її виправити. Зміна іміджу сприятиме кар'єрному просуванню.

РИБИ

Протипоказані перевантаження – як фізичні, так і моральні. Тиждень налаштовує на конфлікти і може дезорієнтувати своєю передбачуваністю. Будьте обережними, бо не виключені втрати і витрати.

ОСОБЛИВЕ МУЗИЧНЕ ПРИВІТАННЯ ДЛЯ УЖГОРОДА

прозвучало на площі Поштовій

– до Дня міста виступив військовий оркестр 10-го Територіального вузла урядового зв'язку Державної служби спецзв'язку та захисту інформації України.

Оркестр очолює військовий диригент, старший лейтенант Віталій Горбач. Колектив є учасником і лауреатом всеукраїнських конкурсів та фестивалів духової музики, бере участь у концертних програмах і щоразу знаходить особливий контакт із публікою.

Цього разу для ужгородців і гостей міста підготували програму, в якій поєднали українську музику, патріотичні композиції та світові хіти.

Дякуємо військовому оркестру за це музичне привітання, за настрій і за можливість разом відзначити 1333-тю річницю нашого Ужгорода.

ДЯКУЄМО КОЖНІЙ РОДИНІ, ЯКА ПРИЙМАЄ ДИТИНУ В СВОЄ ЖИТТЯ

17 вересня в Україні відзначили День усиновлення

Це день про дітей, яким особливо потрібні родина, турбота і відчуття, що вони не самі. Під час війни таких історій, на жаль, стало більше: діти втрачають рідних, змушені залишати свої домівки, переживають розлуку з близькими.

В Ужгороді цього дня традиційно зібралися на спільну молитву. У храмі Преображення Господнього на Цегольні молилися за дітей, які потребують родини, і за тих, хто відкриває для них свої домівки – усиновителів, опікунів, прийомних батьків та батьків-вихователів.

До молитви долучилися працівники Служби у справах дітей, Ужгородського міського центру соціальних служб департаменту соціальної політики та Денного центру соціально-психологічної допомоги.

Дякуємо кожній родині, яка приймає дитину в своє життя. За терпіння, щоденну турботу, підтримку і прості речі, які для дитини означають дуже багато – коли є кому обійняти, вислухати, допомогти і сказати: «Ти вдома».

Якщо ви замислюєтесь про усиновлення, опіку чи іншу форму сімейного виховання, фахівці міських служб готові розповісти про можливості, умови та допомогти зробити перші кроки:

- **Ужгородський міський центр соціальних служб департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради: тел.: 050 055 3004, 61 64 72.**
- **Служба у справах дітей Ужгородської міської ради: тел.: 61 25 03, 42 80 31 (149).**

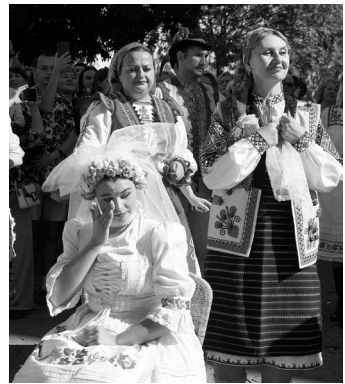
У ЦЕНТРІ МІСТА ВІДТВОРИЛИ ТРАДИЦІЙНЕ ЗАКАРПАТСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

Містяни та гості міста змогли на мить перенестися в минуле.

21 вересня відбулася масштабна вулична артмоб-реконструкція «Зазирнім у минуле!», під час якої відтворили традиційне закарпатське весілля.

Дійство організував Національний заслужений академічний Закарпатський народний хор під керівництвом Заслуженої працівниці культури України Наталії Петій-Потапчук. Вулицями міста пройшли учасники у традиційних образах, звучали народні пісні, музика, були танці та весільні обряди, характерні для Закарпаття.

Глядачам показали чимало традиційних весільних звичаїв: «не-справжню» молоду, викрадення молодої та її подальший викуп, приміряння вінка молодої незаміжніми дівчатами, шоровий танець. Такий перформанс на вулицях Ужгорода відтворили уже вдруге.

В УЖГОРОДІ ВІДБУЛАСЯ «ДИНАМІАДА-2026»

Змагання об'єднали 11 команд силових та правоохоронних структур Закарпаття: за першість боролися рятувальники, поліцейські, прикордонники, митники, нацгвардійці, представники установи виконання покарань, судової охорони, управління стратегічних розслідувань, держспецзв'язку та інших служб.

Учасники боролися одразу в кількох дисциплінах: легкоатлетичній естафеті, мініфутболі, пляжному волейболі, стрільбі з пневматичної гвинтівки та плаванні. Кожна з них вимагала не лише хорошої фізичної підготовки, а й швидкості, витривалості, точності та вміння працювати командою.

Після кількох годин напруженої боротьби визначили призерів. Третє місце посіла команда рятувальників Закарпаття, друге – команда Національної поліції, а перемогу здобула команда Закарпатської митниці.

Переможців і призерів нагородили кубками, медалями та грамотами.

Змагання організувало Закарпатське фізкультурно-спортивне товариство «Динамо». Для учасників це була не лише боротьба за результат, а й можливість перевірити власну витривалість, підтримати командний дух і зустрітися у спортивному суперництві з колегами з інших служб.

Сторінка сформована з матеріалів із офіційного сайту Ужгородської міської ради та виконкому

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення №_1404_.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.